

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202313
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819202313.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti žalovanej A. M., W.. XX.XX.XXXX, F. J. XX, o zaplatenie 959,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9Csp/93/2019 - 70 zo dňa 10. decembra 2019

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 959,01 eur s príslušenstvom špecifikovaným v prednej žalobe, ako aj náhrady trov konania z dôvodu, že dňa 14.03.2015 uzavrel Cetelem Slovensko a.s., ktorá v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, ktorá toho času vystupuje na strane žalobcu, nakoľko so žalovanou ako dlžníčkou uzavrela zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, s poskytnutím revolvingového úveru vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve s tým, že súčasne obsahovala záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 3.1. časti 2 úverovej zmluvy žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 891,22 eur tak, že sumu 820,- eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 71,22 eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu vo výške 119,- eur a následne poskytnutý úver riadne a včas nesplácala a preto žalobca vyhlásil žalovanej dňa 16.08.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu

uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 14.03.2015, § 54a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ, § 103 OZ, § 565 OZ, § 53 ods. 9 OZ a dospel k záveru, o nedôvodnosti podanej žaloby, nakoľko uplatnený nárok žalobcu je premlčaný.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je zaplatenie peňažného nároku 959,01 eur s príslušenstvom z titulu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 03.09.2019 vyplynulo, že k zosplatneniu úveru žalovanej došlo pre neuhradenie splátky splatnej k 10.12.2015. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 25.08.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil s tým, že úver bol zosplatnený pre neuhradenú splátku za mesiac december 2015, ktorá splátka bola splatná 15.12.2015. Žaloba bola podaná na súde 14.08.2019, preto trojročná premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti neuhradenej splátky, od 16.12.2015 a uplynula 16.12.2018, teda pred podaním žaloby na súd. Z týchto dôvodov súd žalobou uplatnený nárok považoval za premlčaný a nevymáhateľný v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka, keďže si nárok žalobca uplatňoval v rozpore s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka t.j. premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy a preto žalobu žalobcu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci Navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Po citácii zákonných ustanovení dôvodil tým, že z ust. § 565 OZ vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky s tým, že predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť, pričom na ust. § 565 OZ nadväzuje § 53 ods. 9 OZ, s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia dlhu, čím sa súd prvej inštancie dôsledne nezaoberal a preto konajúci súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práv veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. Keďže žalobca súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach, nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 10.12.2015, keďže žalobca si podanú žalobu na súde prvej inštancie uplatnil dňa 14.08.2019 a s odkazom na § 101 OZ si tak uplatnil nárok v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 16.08.2016. Preto má minimálne nárok v rozsahu sumy 528,01 eur s príslušenstvom ,predstavujúcu istinu splatnú po mimoriadnom zosplatnení úveru.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom v zmysle ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pričom je potrebné vychádzať aj z obsahu odvolacích námietok v spore vzhľadom aj na naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je daný procesnými vadami konania, kde patrí aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iná strana sporu, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach.

12. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor jasne a určito nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

13. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zmätočné a teda nepreskúmateľné a to v časti odôvodnenia záveru prijatého súdom prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže nereflektuje na konkrétne odôvodnenie právneho posúdenia (bod 21.) v znení ust. § 53 ods. 9 OZ.

14. Súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia len uviedol, že z vyjadrenia žalobcu zo dňa 03.09.2019 vyplýva, že k zosplatneniu úveru žalovanej došlo pre neuhradenie splátky splatnej k 10.12.2015. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 25.08.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil. Z vyššie uvedeného vyplýva, že úver bol zosplatnený pre neuhradenú splátku za mesiac december 2015, ktorá splátka bola splatná 15.12.2015. Žaloba bola podaná na súde 14.08.2019, preto trojročná premlčacia lehota začala plynúť od dňa nasledujúceho po splatnosti neuhradenej splátky, od 16.12.2015 a uplynula 16.12.2018, teda pred podaním žaloby na súd.

15. Z uvedených záverov súdu prvej inštancie tak nie je možné vyčítať, na základe akých skutočností súd pristúpil k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu, nakoľko z odôvodnenia nevyplývajú podmienky stanovené ustanovením § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré pojednávajú o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti za splnenia presne stanovených podmienok a termínov.

16. Odvolací súd, čo sa týka správneho právneho posúdenia veci, uvádza:

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Citované zákonné ust. § 103 Občianskeho zákonníka rieši začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak, že začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky - teda až týmto dňom môže veriteľ uplatniť právo, ináč povedaná týmto dňom mu vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premlčacia doba (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vyvolávajúcej zročnosť celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, môže dodávateľ uplatniť právo a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba.

22. Je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo s odkazom na § 53 ods. 9 OZ. Opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

23. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká ihneď dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatiť úver (dlh) s odkazom na ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ s tým, že „premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 OZ až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu“ (viď Zápisnicu z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach zo dňa 22.10.2020).

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je preto odvolací súd toho názoru, že ust. § 103 veta druhá OZ, v kontexte s cit.ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ je nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 OZ tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (pričom v danom prípade podľa cit. § 53 ods. 9 OZ, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá OZ, ktorý výslovne uvádza: ... ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh..., jednak by bol nelogický, keďže § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods. 9 OZ pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a to len v prípade, že to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené (§ 565 OZ).

25. Ust. cit. § 103 veta druhá OZ je potom potrebné vykladať v tom znení, že, veriteľ môže do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, čím dlžník stratí výhodu splátok (za splnenie podmienok v zmysle § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ). Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premlčovať samostatne od ich zročnosti. Keď dlžník opäť nesplní niektorú zo splátok, avšak veriteľ „stratu lehôt“ neuplatní, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po

opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Strata lehôt teda nenastáva priamo zo zákona.

26. S názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v danej veci sa z dôvodu nejasnosti, t.j. nepreskúmateľnosti, odvolací súd nestotožňuje, lebo nie je jednoznačne zrejmé, či prijatý názor zohľadňuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k naplneniu ust. § 565 OZ ako aj k ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko ako bolo vyššie uvedené samotným nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy nevzniká automaticky dodávateľovi možnosť uplatniť právo, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba pre plnenie celej pohľadávky, iba ak pre plnenie jednotlivých splátok, keďže v zmysle § 103 veta prvá OZ sa premlčanie viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnuté, prípadne stanovené rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ vyvolať jednostranným právny úkonom. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

27. V cit. ust. § 103 OZ, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 OZ, špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 OZ. ak totiž veriteľ právo na zosplatnenie inak v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne až do konca odo dňa splatnosti každej z nich; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže ísť o ktorúkoľvek predtým nesplnenú splátku (ani prvú v poradí), ale tú pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatnenie dlhu.

28. Vzhľadom na uvedené, bolo treba premlčanie žalobou uplatneného dlhu posudzovať v dvoch režimoch; pred zosplatnením uplynuté splátky každú osobitne odo dňa jej splatnosti a zvyšok dlhu, ktorý mal byť uhradený budúcimi splátkami odo dňa splatnosti tej, pre ktorú veriteľ uplatnil stratu splátok (viď v tomto znení bod 22 tohto odôvodnenia).

29. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP napadnutý rozsudok zo všetkých vyššie uvedených dôvodov zrušil v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP s tým, že po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku aj v intenciách dôvodov namietaných v podanom odvolaní a pri skúmaní, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je, resp. nie je premlčané a v akom rozsahu, za potreby vychádzania aj z názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení v zmysle § 391 ods. 2 s odkazom na ods. 3 CSP.

30. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

31. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 od. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).